

(velmi opožděná recenze knihy Marka Brodského a Ondřeje Bezra: Celý to mám v mlze) Skalní folkové diváci dobře vědí, kde je v Praze klub Carpe diem. V něm se pravidelně setkávají nejen s hudbou, ale i s osobou Marka Brodského i s jeho obrazy. V tom domě v Jičínské ulici totiž původně bydlel jeden z nejlepších českých herců všech dob, Vlastimil Brodský, otec

Marka Brodského

, a poté i jeho syn Marek.

Při jedné z mých četných návštěv prodejen Levné knihy mi padla do oka i kniha hudebního publicisty

Ondřeje Bezra

"

Celý to mám v mlze

". Je rozhovorem s Markem Brodským a byla vydána v nakladatelství Maťa v roce 2005. Ondřeje Bezra pokládám mimo jiné za novináře, který umí udělat velmi dobré knihy rozhovorů. Připomínám jen jeho rozhovory s Vladimírem Mišíkem a Vlastou Třešňákem. O knize rozhovorů s Markem Brodským jsem věděl, ale nějak jsem se k ní pořád nemohl dostat.

Ondřej Bezr byl i sousedem Marka Brodského v domě na Vinohradech, takže jde tak trošku i o povídání sousedů a pamětníků. Je neuvěřitelné, že mladičká chemický inženýr z filmu Vladimíra Drhy Dneska přišel nový kluk z roku 1981, či ještě populárnější nesmělý detektiv Hlaváček ze Smoljakova filmu Rozpuštěný a vypuštěný slaví v příštím roce padesáté narozeniny. Je těžké být synem slavných rodičů. Knihou proto samozřejmě prolíná i vztah Marka Brodského k otci. Nebyl vždy jednoduchý, ale ke konci života Vlastimila Brodského, který jej, jak známo, ukončil dobrovolně, byl velmi silný a syn se zde vyslovuje i k příčinám otcova odchodu ze světa. Dalo by se to shrnout do názvu knihy Stefana Zweiga Století odchází, protože panu Brodskému krom přátel odešly i hodnoty, kterým věřil.

Marek Brodský je člověk, který se k herectví i k muzice dostal jakoby náhodou. Je především filmovým hercem, a bohužel trošku stranou stojí velmi dobrý a zajímavý film Radima Špačka Mladí muži poznávají svět z roku 1995, natočeném ve válečném Sarajevu při balkánském konfliktu. Krom malování obrazů je další stránkou života Marka Brodského i hudba. V osmdesátých letech minulého století se při práci v restaurační kuchyni Marek Brodský setkává s Martinem "Doktorem" Krajíčkem a výsledkem je kapela s podivným dlouhým názvem

Nahoru po schodišti dolů Band

. Znalci americké literatury vědí, že Nahoru po schodišti dolů je název pěkné knihy Bel Kaufmanové ze školního prostředí, ne tak drsné jako Hunterova pověstná Džungle před tabulí. Marek Brodský zde zasedl k bicím a fungoval i jako autor. Jeho prvním textem byly Pytlíky ČSA, které stojí za citaci: "

Pytlíky ČSA nejen dle návodu, pytlíky ČSA celému národu, netřeba na záchod, ani do houští, pytlíky ČSA nepropouští

". Kapela patřila do vlny osmdesátých let, kdy mladí dali najevo, co si myslí o všem mediálním pop cirkuse i o tom cirkuse ve společnosti a zpívali a žili si po svém. Bohužel, kapela s Markem Brodským pod původním názvem již nehraje.

Knihy se jako vše, co Bezr napíše, velmi dobře čte. Mezi perličky, které ocení zasvěcení, patří i líčení zájezdu AUS (pro mladé: Armádní umělecký soubor Víta Nejedlého, kde se

Život nahoru po schodišti dolů

Napsal uživatel Tomáš Pohl
Úterý, 23. prosinec 2008 04:01

nemaširovalo, ale celou vojnu zpívalo a hrálo), kde Marek Brodský "kroutil" vojnu, do Sovětského svazu. Mimo jiné jeho parťákem na pokoji byl Honza Noha, kterého čtenářům FOLKtému nemusím představovat.

Marek Brodský šel a jde svou vlastní cestou. O ní v knize velmi zajímavě vypráví a kniha stojí za přečtení, byť v mém případě poněkud opožděnému.